



Biography

The late Faramarz Payvar - born in Tehran on February 10th, 1932 was a Santur player, a renowned composer of Nava and Tasnif and an unquestioned master of Iranian Musical Radif. His father Ali Payvar was a painter and a French teacher and his grandfather Mosaveroddoleh was an exquisite painter of the Qajar dynasty who also played the violin, Santur, and Setar fairly well. Payvar started music at 17 with Maestro Abolhasan Saba and learned from Masters Abdollah Davami and Nour Ali Khan Boroumand. It was three years after Habib Samaee's demise, one of the last legendary Santur players, when Faramarz Payvar began going to Master Saba's classes in Zahiroddoleh Street, Tehran. He became one of master Saba's greatest students attending lessons until 1957 when the master passed away. He joined the Ministry of Culture and Art in 1954 and started teaching Santur in the National Music Conservatoire in 1958. He was the first Santur player to bring notation-composing on Santur rather than mere improvisation. In other words, he was the first [modern] composer whose specialized instrument was Santur. He enrolled onto Master Emanuel Melik Aslaniyan's Harmony and Composition course and in 1962, received a scholarship from the Ministry of Arts and Culture to pursue his formal education which he had once discontinued in favour of music. He read English Literature at Cambridge where he invested copious effort in introducing Iranian classical music and Santur to the west to the point that he was commissioned by the University of London and Cambridge University to give lectures and play music and that earned him some awards from those universities. Payvar should be considered as one of the first conductors of orchestral ensembles with Iranian instrument structure. His great knowledge in music and his interest and enthusiasm in this regard was the reason for him to publish books sharing his perception of his Masters' classes like Saba and Davami with a larger audience, books such as Payvar Radif and Notation of 200 Tasnifs in Abdollah Davami's style. His other publications are "Concertino for Santur and Orchestra", "Thirty Chaharmezrab for the Santur", "Master Saba Left Tune radif", "Shahr-e-Ashub Radif", "The Preliminary Radif", "Overture Radif", and "Colour".

- نوازنده سنتور
- فارغ التحصیل رشته زبان و ادبیات انگلیسی - دانشگاه کمبریج انگلستان
- اولین سنتور نوازی که روی سنتور نوا سازی نمود
- مؤلف کتب: "دستور سنتور"، "سی قطعه چهار مضراب برای سنتور"، "دوره چپ کوک ردیف استاد صبا"، "ردیف شهر آشوب"، "ردیف ابتدایی"، "مجموعه پیش درآمد" و "رنگ"
- Santur Player
- Graduate of Cambridge University, England with a degree in English Literature
- First Santur player to bring Notation on Santur
- Published Several Books: "Concertino for Santur and Orchestra", "Thirty Chaharmezrab for the Santur", "Master Saba Left Tune Radif", "Shahr-e-Ashub Radif", "The Preliminary Radif", "Overture Radif", and "Colour".

بیوگرافی و توضیحات

زنده یاد فرامرز پایور نوازنده سنتور، ردیف دان، نواساز و تصنیف ساز نامدار موسیقی ایران در ۲۱ بهمن سال ۱۳۱۱ در تهران به دنیا آمد. پدرش علی پایور، هنرمند نقاش و استاد زبان فرانسه و پدر بزرگش مصورالدوله، نقاش چیره دست دوره قاجار بود که با نواختن ویولن، سنتور و سه تار آشنایی داشت. وی در سن ۱۷ سالگی آموزش موسیقی را نزد استاد ابوالحسن صبا آغاز نمود و همچنین از محضر اساتیدی چون عبدالله دوامی و نورعلی خان برومند بهره برد. هنگامی که فرامرز پایور برای فراگیری سنتور به کلاس درس استاد ابوالحسن صبا در خیابان ظهیرالاسلام رفت. سه سال از درگذشت آخرین بازمانده سنتور نوازان افسانه ای نسل قدیم، استاد حبیب سماعی، می گذشت. فرامرز پایور یکی از برجسته ترین شاگردان استاد صبا شد و تا سال ۱۳۳۶ که استاد صبا درگذشت، از آموزش های وی بهره برد. او از سال ۱۳۳۳ فعالیت خود را در وزارت فرهنگ و هنر وقت و از سال ۱۳۳۷ تدریس سنتور را در هنرستان عالی موسیقی ملی آغاز نمود. او اولین سنتور نوازی بود که روی سنتور نوا سازی می کرد و تنها در بی بداهه نوازی نبود. به بیان دیگر اولین آهنگسازی بود که ساز تخصصی او سنتور بود. سپس هارمونی و کمپوزیسیون را در کلاس استاد بزرگ آن زمان امانوئل ملیک اصلانیان فرا گرفت. در سال ۱۳۴۱ برای ادامه تحصیلات کلاسیک خود که سالها پیش به عشق موسیقی آن را کنار گذاشته بود، از طرف وزارت فرهنگ و هنر به انگلستان فرستاده شد. از دانشگاه کمبریج در زبان و ادبیات انگلیسی دانشنامه گرفت و در تمام این سالها تلاش فراوانی در جهت معرفی موسیقی ایرانی و سنتور به محافل دانشگاهی انجام داد. در این سالها برای شناساندن موسیقی اصیل ایرانی از طرف دانشگاه لندن و دانشگاه کمبریج از او خواسته شد تا کنفرانس هایی در این زمینه همراه با ساز خود ترتیب دهد. همه این کنفرانس ها با موفقیت انجام شد و از سوی این دانشگاهها به دریافت جوایزی نائل گردید. پایور را باید از نخستین رواج دهندگان گروه نوازی با ساختار سازهای ایرانی به شمار آورد. وی با دانش وسیعی که در زمینه موسیقی داشت و همچنین علاقه مندی و پیگیری فراوان موفق شد بسیاری از آموخته های خود از اساتیدی چون صبا و دوامی را به رشته تحریر در آورده که ردیف پایور برای سنتور و نت نویسی به ۲۰۰ تصنیف به روایت استادش عبدالله خان دوامی از دیگر آثار اوست. او در اجراهای گروهی خود با اساتید دیگر همچون جلیل شهنواز، هوشنگ ظریف، رحمت اله بدیعی، علی اصغر بهاری، حسن ناهید، محمد موسوی، حسین تهرانی و محمد اسماعیلی همکاری داشته و در دهه ۶۰ سرپرستی، آهنگسازی و نوازندگی سنتور را در گروه "اساتید" برعهده داشت که این گروه آثار ماندگاری با محمد رضا شجریان و شهرام ناظری خلق نمود. از تالیفات استاد می توان به "دستور سنتور"، "سی قطعه چهارمضراب برای سنتور"، "ردیف چپ کوک برای سنتور"، "دوره چپ کوک ردیف استاد صبا"، "ردیف شهر آشوب"، "ردیف ابتدایی"، "مجموعه پیش درآمد" و "رنگ" اشاره نمود.